

THEMISTOCLIS
EPISTOLARUM QUAE FERUNTUR

PARS ALTERA

QUAM

AD CELEBRANDAM RENUNTIATIONEM

AA. LL. MAGISTROBUM ET PHILOSOPHIAE DOCTORUM

RECTORE MAGNIFICO

FRIDERICO TUCH

THEOL. D. ET PROF. P. O. ECCLES. CIZ. CANON. CAPIT. REG. SAX. ORD. PRO MER. EQU.

PROCANCELLARIO

REINHOLDO KLOTZ

PHIL. D. PHILOL. CLASS. PROF. P. O. REG. SAX. ORD. PRO MER. EQU.

DECANO

FRIDERICO BUELAU

PHIL. D. PHILOS. PRACT. ET POLIT. PROF. P. O. REG. SAX. ORD. PRO MER. EQU.

A I. M. MAII A. MDCCCLVII. USQUE AD XXX. M. APRIL. A. MDCCCLVIII.

CREATORUM

DENUO RECENSITAM EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

PHIL. D. LITT. GRAEC. ET ROM. PROF. P. O.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM,

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

θ'.

Καλλία. Μὴ ζήλου, ὦ Καλλία, Ἀριστείδην τοῦ φθόρου· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος πολλὰ σέ ἔφη ζηλώσαι τοῦ πλοῦτου· καίτοι μακρῶ ἀμεινον ἦν δῆ, ὃ πάντες εὐχονται σφίσι αὐτοῖς καὶ γενεαῖς σφετέραις, κάκεινον ἀσπάζεσθαι, ἢ σέ, ἃ πάντες ἐχθαίρουσιν καὶ 5 ἐπάρματα ἡγοῦνται, ἐκεῖνα μιμεῖσθαι. μηδὲν οὖν αἰτιῶ, μηδὲ σωφρόνιζε Ἀθηναίους, ὅτι εἰκαίως χειροτονοῦσιν καὶ ἐκ τῶν ἀναξίων αἰροῦνται προστάτας, εἰς ἐμὲ αἰνιττόμενος, ἀλλὰ πρῶτον ἐκεῖνο σκόπει, μὴ ἐπιπλήτεις αὐτοῖς νενικηκότας προστάτας κεχειροτομηκόσιν, ἔπειτα ὅστις ὢν αὐτὸς ταῦτα ληρεῖς καὶ ὅτι οἰδὲ μετὰ 10 πολλοὺς ἄλλους Θεμιστοκλέας στρατηγὸς ἕδε ἀποδειχθῆναι δεδωγμένους. οὐ γὰρ τῶν τυμβωρυχησάντων τοὺς ἐν τοῖς λάκκοις ἐν Μαραθῶνι κατασεσηπότας Περσῶν, ἀλλὰ τῶν καταναυμαγησάντων καὶ ἀποκτεινάντων τοὺς ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ παραταττομένους ἔδει στρατηγῶν καθόλου τῶν ἡγεμόνων τῆ πόλει, οὐδὲ 15 πολλὰ μὲν χροῖματα κεκτημένων, ὀπόθεν δὲ αὐτὰ κέκτηνται εἰπεῖν οὐ δυναμένων, ἀλλὰ μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα διαπραξαμένων. σὺ δὲ ἐν οἷς δυνατώτατος ἦσθα αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὀνήσας τὴν πόλιν, ἐν οἷς ἀχρηστότατος εἰ πάντων Ἀθηναίων αὐτῇ, ἐν τούτοις περιμεργάζεσθαι καὶ πολυπραγμονεῖν ἐπιχειρεῖς, καὶ 20 κατὰ πλοῦτον μὲν τοσοῦτον ὄντα, ὅσον οὐκ ὀλίγα μυριάδες Περσῶν ἐπλούτουν, οὓς πάντας σοὶ ἐκληρονόμησω, οὐκ οἶδ' ὅπως

IX. 4. δῆ, ὃ correxi, διὸ Ar. || 5. σέ addidi. || 6. αἰτιῶ Caryophilus, ἔτι Ar. || 8. αἰνιττόμενος Caryophilus, δεδιττόμενος Ar. || 9. μὴ addidi. || 13. τῶν καταναυμαγησάντων Habichius, κατὰ τῶν ναυμαγησάντων Ar. || 14. ἀποκτεινάντων γ, ἀποκτεινόντων A. || 20. αὐτῇ correxi, αὐτήν Ar. || 21. ὄντα γ, ὄντας A. || ὅσον correxi, οἷον Ar. || 22. σοὶ ἐκληρονόμησω A, σὺ ἐκληρονόμησας γ.

ἀφελόμενος τοὺς μαχεσαμένους αὐτοῖς καὶ τὴν πόλιν οὐμπασαν ταλάφωρα, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδὲν ὄνησας οὐδέποτε τὴν πατρίδα, λόγοις δὲ ἄρα, ἐν οἷς οὐ ἀδυνατώτατος, σωφρονίζειν αὐτὴν ἐπιχειρεῖς καὶ περὶ πολεμικῶν ἔργων, ἐν οἷς ἀχρηστότατος εἰ καὶ ἀνανδρότατος, ἐπιτιμᾶς Ἀθηναίους οὕτω καὶ μὴ οὕτω διαγνοῦσιν. ἀλλὰ ὡς ἔχει, ὦ Καλλία· τοὺς λέοντας ζῶους μὲν ὄντας οὔτε οἱ ταῦροι ὑπομένουσιν οὔτε ἄλλο τι τῶν παμμεγάλων καὶ ἀλκίμων θηρίων, πεσόντων δὲ αὐτῶν καὶ κειμένων οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ οἱ μῦες ἐπ' αὐτοὺς ἀναβαίνουσιν. ὥστε καὶ οὐ γυν μὲν ἐφάλλη ἡμῖν ἢ βούλει καὶ ἐμπηδᾶς, ὅτι πᾶσιν ἐοικέν περίπατος· οὐδὲν μέντοι τῶν ἀδουκῆτων, εἰ καὶ ἡμῖν ποτε ἔτι γυν ἐμπνέουσιν καὶ τὴν ψυχὴν ἔχουσι δώσει θεὸς ὑπομῆσαι ταύτης τῆς δημηγορίας. δώσει δ', εὐ οἶδ' ὅτι δώσει. οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα, φασὶν οἱ ποιηταί.

ι'.

15 Ἀβρωνίχῳ. Τεθάρρηταί μοι τὰ μεγάλα καὶ δεινὰ ἐκεῖνα, ὦ Ἀβρώνιχε. ἤκεν σοὶ παρ' ἡμῶν Εὐξίθεος ἀπὸ γλώττης διαλεξόμενος καὶ δηλώσων ὅπως μοι διέγνωσται, σὺ δ' ἐσίωπας, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, εἰς τὴν γῆν κύπτων, ἐπαινεῖν μὲν οὐκ ἔχων, ὡς ἐμὲ εἰκάσαι, κωλύειν δ' οὐκ ἐθέλων. καὶ καλῶς ποιεῖς· οὐ γὰρ ἂν ἐκάλυπας, βλασφημεῖν δ' οὐχ ἤρομωτεν. ἀλλ' εἰμί γε, εἰμι, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἤδη καθεζόμενος ταυτὶ γέγραφα. εὐ πρώττε καὶ περὶ ἡμῶν εὐθύμει.

ια'.

Ἀμεινία. Εἰ καὶ μὴ κεχρήμεθα ἀλλήλοις πολὺν χρόνον, ἀλλ'

4. περὶ add. Caryophilus. || 9. οἱ add. A, om. r. || ἐφάλλη ἡμῖν Caryophilus, πολλὸς ἡμῶν A, ἀπόλλυς ἡμῶν r. || 10. ἐμπηδᾶς Caryophilus, ἐμπιπλᾶς Ar. || 12. δώσει δ', εὐ οἶδ' ὅτι δώσει A, δώσει δ' εὐ οἶδα r.

X. 15. Ἀβρωνίχῳ et Ἀβρώνιχε correxi, ἀβρονίχῳ et ἀβρόνιχε Ar || 16. ἤκεν correxi, ἦ καὶ Ar, ἃ καὶ Schoettgenius. || 17. καὶ δηλώσων correxi, καὶ δηλώσω Ar, διδελώσων Schoettgenius. || ὅπως A, ὡς r. || 19. ποιεῖς] an ἐποίησ; || ἂν a m. ant. supra versum habet A. || s. fin. ἐν τῇ κατὰ Ἑλίου ναυμαχίᾳ οἱ Βοῖοι καλῶς καὶ ἀνδρείως ἐπολέμησαν add. Ebingerus. quae tam portentosa sunt, ut vel Schoettgenio offensioni fuerint. neque tamen imprudentiae an impudentiae editoris hoc commentum debeat satis liquet.

εοίκαμεν ἀλλήλοις πάντα τὸν βίον, αἱ τε χρειαί μου κεκοινώνηται,
 μεγάλα δέ, ὥστε ἀποχορῆν ἡμῖν τὴν ἡμέραν, ἢ ἐνανμαχοῦμεν
 ἐν ταύτῳ, οὐ στρατιᾶς μέρος ὄντες, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὄν σὺ οἶδας καὶ οἱ
 πλείους τῶν νῦν ὄντων ἀνθρώπων, σὺ δὲ τριῆραρχος ὢν τοῦ παν- 5
 τὸς ἀριστεύων ναυτικοῦ. ἤπερ μείζων καὶ βεβαιότερα φίλια ἢ συνα-
 ριστώσιν καὶ συνδειπνοῦσιν ὁσημέραι ἀνθρώποις, εἰ καὶ δώσεις τὸ
 Τιθωνοῦ δὴ λεγόμενον γῆρας, διὰ τὸν χρόνον ἂν γένοιτο. πρὸς γε
 μὴν οὕτως ἀνδρείον ὄντα σε καὶ δίκαιον οὐδὲ ἀμνήμονα εἶναι
 πείθομαι, ὢν χρεῶν μεμνήσθαι, ἀλλὰ τὸν καιρὸν ὄραν ἐκείνον
 οἰεσθαι παρόντα, ἐν ᾧ σὺ μὲν ἐπιβόητος εἰς πάντας ἐγένου δι' ἡμᾶς, 10
 ἡμεῖς μέντοι διὰ σέ πολλοῖς καὶ δυνατοῖς οὐκ Ἀθηναίων μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων προσεχρούσαμεν. ἢ πῶς οὐ δεινὸν ἂν
 γένοιτο, Ἀλκιβιάδην μὲν καὶ Στρατιππον καὶ Λακρρατίδην καὶ
 Ἐκμόχλην τοὺς Ἀθηναίους, τὸν Αἰγινήτην δὲ Ἀριστείδην καὶ Δέρ-
 κωνα τὸν Ἐπιδαύριον καὶ Κέλωνα τὸν Τροιζήνιον καὶ πολλοὺς 15
 ἄλλους τῶν Ἑλλήνων προδοσίαν τῆς ἐμῆς στρατηγίας καταδικάζειν,
 δι' ἣν αὐτὸ τοῦτο, ὡς ἕκαστος βούλεται, τοῖς ἄρχουσι ὑπάρχει
 τὰς οἰκείας οἰκεῖν πατρίδας, ἀρκομένους ἴτι περὶ σοῦ μοι δι'
 ἀπερχθείας ἐγένοντο; καὶ ἐδικάσαντο ὁρθῆν μὲν ὑπὲρ τῶν ἀριστεύων
 δίκην, ἐνεμέσησαν δὲ σοί, δι' ὃν ὑπ' ἐκείνων καὶ ἄλλων πολλῶν 20
 καὶ ἄγομαι καὶ φέρομαι, μὴ οὐχὶ τὸ ἑαυτοῦ τε καὶ τὸ ἀντὶ πάντων
 ἐκείνων εἶναι μοι φίλον. καὶ ἐρκομενέστερον τῷ παντὶ τῆς εὐχαρι-
 στίας μετὰ τοῦ δίκαιον ἡμῖν ὑπάρξει ἢ μετὰ τοῦ ἀδίκου μνησι-
 κακία καὶ μεῖζον ἐκείνοι δυνήσονται κακοῦντες ἡμᾶς ἀδίκως ἢ σὺ
 δικαίως εὐ ποιῶν; ἀλλ' οὐ γὰρ πείθομαι ταῦτα ὑπὲρ Ἀμεινίου 25
 τοῦ Εὐφορίωνος, ἀνδρὸς οὐ τὴν πατρῴαν μόνον εὐγένειαν γενναίου,

XI. 1. αἱ — δε] haec frustra emendare conatus sum. non sufficit enim quod
 coniecit Caryophilus, αἱ τε χρειαί ἡμῶν κεκοινώνηται οὐ πολλὰ μὲν, μεγάλα
 δέ. || 2. ἐνανμαχοῦμεν A, ἐνανμαχόσασμεν r. || 3. ὄν σὺ correxi, ὢν εἰ Ar. || 4. ἴων cor-
 rexi, ὡς Ar. || 5. μείζων r, μεῖζω A. || 6. συνδειπνοῦσιν r, συνδειπνώσιν A. || ὁσημέραι
 A, ὅς ἡμέραι r. || εἰ καὶ correxi, εἶναι Ar. || 13. Λακρρατίδην Habichius, λακρρίδην
 Ar. || 14. Ἐκμόχλην] sort. Ἐρμοκλέα. || 17. ὡς correxi. ἴων Ar. || 18. οἰκείας A,
 ἑαυτῶν r. || οἰκεῖν addidi. || 19. μὲν correxi, τὴν Ar. || ἀριστεύων Caryophilus, ἀρί-
 στων Ar. || 20. ἐνεμέσησαν δὲ σοί correxi, ἐνεμέσησάν σε δὲ A, ἐνεμεσήσαντες δὲ
 r. || ὄν correxi, ὄν Ar. || 21. ἑαυτοῦ τε καὶ] malim ἀντὶ σοῦ γε, ἀλλὰ. || 26. Εὐ-
 φορίωνος r, εὐφρονίωνος A.

ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν συγγενῶν, Κυναιγείρου μὲν ἐν τῷ Μαραθωνιακῷ
πολέμῳ διενεγκάντος τὰ πολεμικά, Λισχύλον δὲ ἐν παντὶ τῷ βίῳ
κατὰ παιδείαν καὶ σωφροσύνην διαφέροντος. ἀλλὰ καὶ μιμίση αὐτὸς
ἐαυτὸν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοίως ἔση καὶ τῷ σεαυτοῦ ναυάρχῳ
5 βοηθῆσεις. ἡ δὲ βοήθεια ἀρίστη ἀντέχειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάστοτε,
καὶ ἐν μὲν τοῖς δημοσίοις συλλόγοις εἴ τι καινότερον ἐφ' ἡμῖν
ῥάπτειτο καὶ μηχανῶτο ἰπὸ τῶν ἐξελασάντων ἡμᾶς κακὸν ἢ κατὰ
τῆς ἀθλίας μου γυναικός, εἴ τι καὶ σὺ τῶν ἡμετέρων ἐπαγγέλλοιο
συλλαμβάνειν καὶ ὑπουργεῖν τὰ μέτρια, εὖ ποιήσεις, εἰ δὲ ἐπαγγέλ-
10 λοιο, οὐδὲν σε ὀχλήσει πλέον ἐπιμελείας καὶ ἐπαχθοῦς φροντίδος.

ιβ'.

Ἀριστείδη. Ἦραμεν εἰς Πέρσας, ὡς Ἀριστείδη, ἦραμεν, καὶ
οὐδὲν δεινὸν ἐπάθουμεν ὑπ' αὐτῶν. οἶδα δὲ ὅτι κατὰ σαυτὸν θαυ-
μάση, τοῖς δὲ λοιποῖς προσποιήση μὴ παρ' ἐλπίδα σοι τοῦτον τὸν
15 λόγον λελέχθαι, ὅμα δὲ καὶ τεκμηρίῳ χύσῃ πρὸς τὸ πλήθος, ὅτι
βεβαιουταί μου ἢ διαβολῇ τῆ τ' ἐμῆ, εἰς ἐκείνους ἐλπίδι, τῆ τε
ἐκείνων φιλοφροσύνη εἰς ἐμέ. ἀλλ' ὅταν ταῦτα ληρῆς ἔχων, ἐπιπε-
σεῖται σοι τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον· ἔστιν δὲ λίθινον, οἶσθα, καὶ
νεανικῶς εὐμέγεθες. οὐκ ἂν ἔτι, ὡς ἐγώμαι, τὸν δῆμον ταράττοις,
20 οὐδ' ἄλλοις εὐεργέταις φθονηθῆσῃ, εἴ τις ἄρα δαίμων, οὐ κατὰ
τὴν σὴν ἀλαξονεῖαν δίκαιος ἀλλ' ἀληθινῶς, ἐκείνην τὴν πέτρην εἰς
τὴν ἐπάρατόν σου καὶ ἀχάριστον κεφαλὴν ἐμβάλοι. ἐμὲ δὲ οὐκ
ἀντευποιῶν περισώσεται βασιλεὺς ὁ μέγας, — ἢ τὸ μέγιστον ἂν
ὑμῖν ἐχαρίζετο ἀμειβόμενος, παθὼν ἅ πεπόνθει — ἀλλὰ τοῖς μὲν
25 ἄλλοις ἐχθρὸν ᾗδει με αὐτοῦ, τῆς δ' ὀρετῆς ἐθαύμαζεν καὶ τῆς

1. ἀλλὰ ab ant. m. supra versum habet A. || Κυναιγείρου r, κυνηγείρω A. || ἐν
addidi. || 2. πολεμικά Kummius, πολέμια Ar. || 7. κατὰ add. Caryophilus. || 8. εἴ τι
καὶ σὺ correxi, εἴτε καὶ οὐ Ar. || ἡμετέρων r, ὑμετέρων A.

XII. 13. post σαυτὸν fort. μὲν excidit. || 14. λοιποῖς add. Caryophilus. || 15.
δέ addidi || 17. ληρῆς r, ληρεῖς A. || 19. οὐκ ἂν ἔτι, ὡς ἐγώμαι, τὸν δῆμον ταράτ-
τοις Dorvillius ad. Char. p. 639, οὐκ ἀνετίως (οὐκ ἀνέτιος r) εγωμαι μᾶλλον δῆμον
ταράττοις Ar. || 20. εἴ add. Caryophilus. sed fort. φθονήσεις εἴ scribendum est. || 21.
ἀλαξονεῖαν r, ἀλαξονίαν A. || ἀλλ' ἀληθινῶς correxi, ἀλλ' ἀληθινῶι A, ἀλλὰ λη-
θίνω r. || 22. ἐμβάλοι A, ἐκβάλοι r. || 23. μέγιστον Caryophilus, μήκιστον Ar. || 24.
ὑμῖν A, ἡμῖν r.

τύχης ᾧκτειρεν. τοιγάρτοι κινδυνεύετε αὐτοί, εἰ περὶ ἐμοῦ ἐπι-
 πρεσβείεσθε παρ' ἐκείνων, ἐπεὶπερ αὐτοὶ ἡδικοῦτε, ἢν' ἐκείνος βοη-
 θοῖή ἀδικουμένῳ, αὐτοὶ τε ἐλεεινὸν ἐποιεῖτε ἐκβάλλοντες, ὁ δὲ ἄρα
 ᾧκτειρεν εἰκότως ἐκβεβλημένον. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐλεεινοὶ τὰ νῦν ἐτι οἱ
 φυγάδες ἡμεῖς. ὥστε πνιγέσθω μὲν ὁ Λυσιμάχου υἱὸς Ἀριστείδης, ⁸
 πνιγέσθω δὲ πᾶς, ὅτι μὴ καθ' ἡδονὴν ἐστι, ὅτι δεξιώτερον ἡμῖν
 ἀπήντηκεν ἢ ὡς αὐτὸς ἠλπίζεν.

ιγ'.

Πολυγνώτω. Ἦπου οὐ γε, ὦ Πολύγνωτε, τὰς ναυμαχίας ἡμῶν
 καὶ τὰς στρατηγίας ἐννοούμενος ἤγησαι καὶ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ¹⁰
 μετὰστασιν ἡμῶς γενναίως φέρειν. ἡμεῖς δ' ἀπιόντες μὲν, ὅτε καὶ
 ἐν ἡγίῃ εἶχομεν τὰ καταλειπόμενα, θρασύτερον αὐτοῖς ἐπηγγελλό-
 μεθα καρτερήσειν τὴν ἀπουσίαν, καὶ αὐτοὶ τὰς ναυμαχίας ἐννοού-
 μενοι καὶ ὅσα ἄλλα ὑπεμείναμεν ὁμοια ὡόμεθα ὑπὸ γενναιότητος ¹⁵
 καὶ ταῦτα διενεγκεῖν, καὶ οἰσθας ὅτι οὐκ ἄγαν ὀδυρόμενοι μεθ-
 ιστάμεθα· νῦν δ' ἡμῖν ὁ χρόνος, ὦ Πολύγνωτε, οὐ λήθην ὧν
 ἀπελείπομεν παρέχει, οἷδὲ συνίθειαν τῆς φυγῆς, ἀλλ' ἡ μὲν φυγὴ
 κούφη ἂν ἦν μὴ μακρὰ οἴσα, τὰ δ' ἀπολειφθέντα ἐτι ποθεινότερα
 ὑπὸ τοῦ χρόνου γίνονται. καὶ οὐ παραμυθία τίς ἐστιν, ὅτι πολλὰ ²⁰
 καὶ ἄλλα γενναίως ὑπέμεινα ἐγὼ μαχόμενος τοῖς βαρβάροις καὶ κιν-
 δυνείων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ ταῦτα ἐναντία γίνονται·
 δοκῶ γὰρ δὴ καρτερῆσαι καὶ ταῦτα, ὅπως μοι παρῆ ἀπολαύειν Ἀθη-
 νῶν. καὶ ὑπὸ τούτων μᾶλλον, ὦ Πολύγνωτε, ἐπιδιδύασιν αἱ φρον-
 τίδες, εἰ πολλοῖς μὲν ἄλλοις μηδὲ θεαταῖς γενομένοις τῶν περὶ
 Εὐβοίαν ἢ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχιῶν ἐνεστὶ βιοῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ²⁵
 ἐκβάλλειν, οὓς βούλονται, καὶ κατακαλεῖν, εἰ δούξειεν, ἡμῖν δὲ τοῖς
 εἰ καὶ βραχὺ συλλαβομένοις φυλαχθῆναι ταύτην Ἀθηναίους τὴν

1. κινδυνεύετε αὐτοὶ εἰ scripsi, κινδυνεύετε εἰ Caryophilus, κινδυνεύειν αὐτοὶ
 Ar. || 2. ἐπέπερ correxi, ἠποιπερ A, ἠποιπερ r. || ἢν' r. ἢν A. || βοηθοῖή A, βοη-
 θοῖή r. || 6. ὅτι supra versum habet A. || 7. ἢ ὡς Caryophilus, ὡς Ar.

XIII. 10. ἤγησαι correxi, ἐκμη A, ἀκμη r, ἤγη Caryophilus. || 12. εἶχομεν
 r, ἔχομεν A. || αὐτοῖς Caryophilus, αὐτοῖς Ar. || 15. οἰσθας correxi, οἰσθας Ar. ||
 19. ὑπὸ r. ἀπὸ A. || 23. τούτων A, τούτου r. || 26. ἐκβάλλειν οὓς βούλονται καὶ
 κατακαλεῖν correxi, ἐκβάλλειν ὡς βούλονται καὶ καλεῖν Ar, ἐκβαίνειν ὡς βούλονται
 καὶ καταλύειν Caryophilus.

εξουσίαν μόνοις οὔτε ταύτης οὔτ' Ἀθηναίων μέτεστιν, ἀλλὰ καλούμεθα
 τε, ὃ τοῖς ἐχθρίστοις ἰδίστον καλεῖν, φυγάδες, αὐτοὶ τε ὅτι τοῦτ'
 ἐσημὲν αἰσθανόμεθα, ἔρημοι μὲν ὑμῶν τῶν φίλων, ἔρημοι δὲ οἰκῶν
 καὶ ἐστίας, ἐφ' ἧς τὰ κατὰ Μήδων ἐπινίκια ἐθύσαμεν, πάροικοι δ'
 5 ἀλλοτρίας γῆς τε καὶ πόλεως, καὶ τάχα καὶ ἀποθανούμεθα φυγάδες
 ἀκμῆν μένοντες. ἢ μάλα γὰρ ἄψυχοι ἐμαχόμεθ' ἂν τοῖς πολεμίοις,
 εἰ ταῦτά τις ἐλπίς ἡμῖν προῦφαιεν. ἢ καὶ ἐδιώκομεν ἂν ταῦτα φέ-
 ρουσαν τὴν νίκην, εἰ μετὰ Μήδους παρὰ Λακεδαιμονίουσιν ἂν περὶ
 τῆς Ἀθηναίων πόλεως ἐκινδυνεύομεν; Ἀργεῖοι γὰρ ἀποδεινενεῖν
 10 καὶ Ἀργείοις τάχαθ' αἰεσθαι καὶ ἄλλῃ τινὶ πῶς καὶ πάσῃ πόλει,
 εἴπερ ἀπάσης ἡμῖν μέτεστιν ἔξω Ἀθηναίων. ἀλλὰ σχετλια γέ καὶ
 ταῦθ' ὑπὸ τῆς φρυγῆς ἠναγκαζόμεθα εἰπεῖν ὡσπερ ὑπὸ μανίας. τί γὰρ
 ἡμᾶς Ἀθηναῖοι κακόν, ὦ Πολύγνωτε, τί δ' οὐκ ἀγαθὸν εἰργάσαντο;
 ἢ πῶς οὐ ψευδόμεθα καὶ οὗτοι οἱ λόγοι ἔργον ἐλθόντος ἀποδρά-
 15 σονται; οὐ γάρ, εἰ Μῆδοι πάλιν τῇ Ἀττικῇ ἐπιχειροῦσιν, ἀκίνδυνος,
 ὅτι φυγὰς εἰμι, θόξω εἶναι, οὐδὲ τῶν μὴ τοιαῦτα πεπονθότων τῶν
 ἀγῶνα ἠγύσομαι, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ ναύαρχος ἢ στρατηγός, ὦ Πολύ-
 γνωτε, φυγὰς γέ μαχοῦμαι, καὶ οὐθ' ἐπ' ἀσίσθαι παρὰ τοῦτο
 20 χεῖρον ἂν μοι γένοιτο, οὔτε νηὶ χρῆσασθαι, πολὺ δ' ἂν καὶ ἐπι-
 δοῦν νῦν ὑπ' ἐμπειρίας ἄμεινον ἢ τότε μαχητῆς γενέσθαι. καὶ
 φυγάδας μὲν ἡμῶς δύναντ' ἂν οἱ κάκιστοι Ἀθηναίων ποιεῖν, κα-
 κούσ δὲ οὐδέποτε. εἶδει δὲ ἄρα ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμῶν αὐτῶν
 κολάσεσιν αἰσθέσθαι ἧς Ἀθηναίους ἐσώσαμεν ἐξουσίας. καὶ ταῦτα
 25 μυσίων καὶ ἀντιμάχεσθαι δοκεῖ ταῖς φροντίσιν, ἢ δὲ παροῦσα
 ἐρημία δεινὴ ἀντίκειται μεθελκουσα καὶ ἑαυτῆς ποιούσα τὸν νοῦν,
 καὶ δὴ καὶ ἀπάγει ἡμᾶς τῶν ἰσχυροτέρων λογισμῶν. καὶ οὐδὲ Ἀρ-
 γείων οἱ πλείστοι παρόντες ἡμῖν ἀντεροῦσιν μὴ ἐρημίαν εἶναι ταῦτα,
 ἀλλ' ἅμα τῷ πλέθει τῷ τούτων καὶ ἢ τῶν φίλων τε καὶ οἰκείων

4. ἐφ' Caryophilus, ἀφ' Ar. || δ' addidi. || 6. ἐμαχόμεθ' ἂν Habichius, ἐμα-
 χόμεθα Ar. || 7. ἢ καὶ Caryophilus, ἦμεν Ar. || 9. ἀργεῖοι γὰρ ἀποδεινενεῖν Ar.
 fort. totus locus sic scribendus est: εἰ — παρὰ Λακεδαιμονίουσιν ἀντὶ τῆς Ἀθη-
 ναίων πόλεως ἐκινδυνεύομεν ἐν Ἀργεῖ φεγάδες πολιτεύειν. || 11. εἴπερ r, η εἴπερ
 A. || 13. ἡμᾶς add. λ, om. r. || 15. τῇ ἀττικῇ A, τῆς Ἀττικῆς r. || ἀκίνδυνος cor-
 rexī, κίνδυνος Ar. || 17. καὶ μὴ Schoettgenius, μὴ καὶ Ar. || 18. καὶ addidi. || 24. λό-
 γων] αὐτοῖσιν λογισμῶν ? || 25. δοκεῖ] fort. δοκεῖν. || 28. ἀντεροῦσιν Habichius, ἀν' ἐροῦσιν Ar.

ἀπουσία φαίνεται. ἀλλ' εἰ μὲν ἐρωῶται ἤδη σοὶ τὸ θυγάτριον, ἣν προὔτεινον τῆς κατοχῆς αἰτίαν, ἀφικνοῦ πολλά τῶν λυπούντων ἡμᾶς ἀφαιρησόμενος· εἰ δέ εἴη τι κατέχον, ταῦτα μὲν λυθῆναι εὐχόμεθα, Μεγακλῆα δὲ μᾶλλον ἔτι καὶ σὺ παρῶν αὐτῶ καὶ ἐγὼ γράφων ἀναπειθόμεν ἐκτελέσαι ποτὲ ἐλθόντα τὴν ἡμετέραν ἐλπίδα 5 καὶ πανύσασθαι ὑπισχνούμενον.

ιδ'.

Παυσανία. Ἀπολελόγησαι ἰπὲρ τῆς τύχης, ὦ Παυσανία· δι' ὧν γὰρ οὕτως ἡτύχηκας δικαίως ἀφῆρησαι καὶ ἡμῶς τοῦ κατηγορεῖν ἔτι τῆς τύχης. σὺ γὰρ ἐπιχειρῶν Μῆδος γενέσθαι, Λακεδαιμόνιος 10 ὧν καὶ Μήδοις προστιθεὶς τὴν Ἑλλάδα, ἀρχῆς μὲν ἀπεστέρησαι, ἤς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ εἶχες, καὶ ἐξουσίας, δι' ἧς ταῦτα ἔπρασσες, αὐτὸς δὲ περιεῖη καὶ κατὰ καιροῦ ποθεῖς, ἐν ᾧ τῶν διεγνωσμένων καὶ θραῦσαι τι δυνήσῃ, ὥστε σὺ τὴν τύχην ἠδίκηκας, ἣν τότε εἶχες, οὐ σὲ ἐκείνη. καὶ νῦν ἔτι εὐτυχεῖς, ὅτε κινδυνεύεις ἀκμήν καὶ μέλει 15 ἀποθανεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων· ἐξεῖς παραμυθίαν, ὅτι καὶ οὐκ ἀδίκως ἀποθνήσκεις. Ἀγαθὰζω ὑπερφυῶς ἐνσπονδος καὶ βασιλέως γαμβρός εἶναι ὀρέγῃ. καὶ πῶς ἴσα ἀντὶ ἴσων οἶε δίδόναι τε καὶ λαμβάνειν, ὅς γε λαμβάνεις μὲν γυναῖκα βίφβαρον καὶ γῆν μετ' αὐτῆς Καρῶν τάχα ἢ Φρυγῶν, δίδως δὲ γῆν τε τὴν Ἑλληνίδα καὶ 20 πόλεις τὰς Ἑλλήνων, οὐδὲ Λακεδαιμόνα ἐξαιρεῖς; καὶ τελέσειν ἃ διέγνωκας, ὦ μάταιε, ἐλπίζεις, ἀποτυχῶν τε ἰήσεις ὅτι σοῦ τὸ φρόνημα μόνον ἦν προδότου, τὰ δὲ ἔργα ὑστέρησεν; οὐχ οὕτως, ὦ Παυσανία, μέγα διείργεται τῆς Πελοποννήσου ἢ τε Τρωᾶς αὐτῆ καὶ αἱ Κολωναί, ἐνθα σοὶ καταδύντι τὰ βασιλεῖ συμφέροντα μέλι- 25 ται, ὥστε τῶν σῶν ἔργων κωφὰ τὰνθάδε εἶναι, ἀλλὰ σοὶ τὰ πρὸς

5. ἀναπειθόμεν A, ἀναπειθόμεν r.

XIV. 8. ἀπολελόγησαι Habichius, ἀπολελόγησαι Ar. || 11. μὲν Caryophilus, μόνον Ar. || 12. Ἑλλησπόντῳ r, ἑλλησπόντῳ A. || 13. περιεῖη (περιεῖη r) καὶ κατὰ καιροῦ ποθεῖς Ar. fort. scrib. περιεῖς καὶ κύρτα (vel μάτην) καιρὸν ποθεῖς αὐτὸ καιροσκοπεῖς. || 14. τι adlidi. || 15. ὅτε correxi, ὅτι Ar. || κινδυνεύεις correxi, κινδυνεύσεις Ar. || 21. ἐξαιρεῖς scripsi, ἐξαιρεῖς Ar. || 22. λήσεις ὅτι σοῦ τὸ correxi, γῆς ἠσοτισουτε Ar. || 25. αἱ addidi. πόλις τροίας in uig. A. || μέλειται Habichius, μελέτω Ar.

βασιλέα ἢ πολυπνίων ἐστὶν ἢ Γογγύλος ὁ κάκιστος Ἐρετριέων, ἂν
 τε καὶ τοιοῦτω ἄλλω κέχηται ἀγγελιαφόρῳ, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα
 φῆμαι ταῦτα ἀγγελιαφοροῦσι καὶ Μναστορίδας, ὃν σὺ Λακεδαι-
 μόνιον ὄντα καὶ μένειν τοῦτο βουλόμενον καὶ σοὶ ἦῃσιν αἰεὶ ποιού-
 5 μενον τῶν ἐν Σπάρτῃ νόμων ἐβόισας ἔχεις καὶ μόνος τῆς προ-
 δοσίας ἀπολαύεις. ἀλλὰ σκόπει, ὦ σφέτλιε, εἰ τί σε Ἀρτάβαζος
 ὀνήσει Λακεδαιμονίων καλεσάντων ἢ ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἴδη
 οὔσα ὡραία γάμων, καὶ σοὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῶν γραφόμενα πολὺ
 10 ὄντες ὀνειδιζόμεν.

Semisaeculares honores suos hoc anno gratulatus est Ordo Philosophorum
 viris excellentissimis

CAROLO HENRICO HAASE

iur. utr. d. praesidi iud. appellat. reg. Lips. vicario emerito, reg. Sax. ord. pro mer. praefect o
 h. t. praesidi senatus secundi delegatorum pop. Sax. Dresdam congregatorum cett.

FRIDERICO PHILIPPO RITTERICH

med. et chir. d. reg. Sax. a cons. aulicis, ophthalmiatr. in acad. Lips. prof. p. extraord.
 emerito, ordd. regg. Sax. pro mer. et Boruss. aq. rubr. class. IV. equiti cett.

FRIDERICO AUGUSTO BIENER

iur. utr. d., reg. Boruss. ab infimis consiliis iustitiae cett.

CHRISTIANO PISTOTHEO TEICHGRAEBER

quondam apud Rausslitienses verbi divini ministro nunc emerito.

IOANNI GOTTHELF PREUSSER

quondam in parochia Langhemersdorfensi verbi divini ministro nunc emerito.

Restat ut vitae enarrentur eorum, qui eodem anno probati doctorum philosophiae
 dignitatem adepti sunt.

1. ἢ πολυπνίων ἐστὶν ἢ Αρ. in ἢ πολυπνίων participium cum articulo latere
 videtur, velut ὁ ποιπνίων. alterum ἢ ex antecedenti r ortum esse potest. || Γογγύλος
 scripsi, Γόγγυλος Cayrophilus, γόπυλος Αρ. || 2. τε καὶ τοιοῦτω ἄλλω correxi, τε
 καὶ τοιοῦτω ἀγαθῷ Αρ. || 3. μναστορίδας Α, Μνηστορίδας r. || 5. ἔχεις correxi,
 ἔχειν Αρ.

CAROLUS AENOTHEUS MAXIMILIANUS BOEHMEL.

Natus est Tanchae, oppido prope Lipsiam sito, d. XIX. m. Aug. a. huius saeculi XXVII. parentibus Carolo Augusto, diacono, et Ioanna Sophia e gente Cunitzia. Primis litterarum elementis ab ipso patre primum, deinde privatim a Zehmio imbutum publicae Lipsiensis ad aed. s. Nicolai atque Grimmensis scholae deinceps exceperunt. A. XLVII. in acad. nostrae cives receptus theologiae operam dedit ducibus Theilio, Tuchio, Wiero, Grossmanno, Angero, Niednero, Kahnasio, Kuechlero, Krehlio, philosophicis item Drobischii et Hartensteinii, historicis Wachsmuthii et Flathii scholis interfuit. Ex quibus optime b. Grossmannum, praetereaque b. Meissnerum, ad aed. s. Thomae archidiaconum, de se ait meruisse. A. LI. superato pro cand. examine domestici praeceptoris munus in se suscepit apud Wuertzium Cocosehenii in Borussia occidentali, ex a. LIII. autem, quo examen pro min. absolvit, liberos primum viri nob. de Heynitz Weichae prope Budissam, deinde Georgii ser. ducis Ascaniensis Dresdae, denique ill. comitis de Hohenthal Doelkaviae instituit.

CAROLUS AUGUSTUS GERICKE.

Torgaviae natus est d. XXI. m. Mart. a. XVI. patre Carolo Godofredo, pistore, matre Ioanna Sophia e gente Langia. In schola civica et gymnasio patriae urbis institutus Lipsiam se contulit a. XXXV, ibique de philosophicis Krugium et Hartensteinium, de philologicis Hermannum, Klotzium, Westermannum, de historicis Wachsmuthium audivit disserentes. Triennio post Berolinum adiit, ubi scholis interfuit philologicis Boeckhii, Lachmanni, Zumptii, theologicis Neandri, historicis Gansii et Dirksenii, philosophicis Trendelenburgii, Gableri, aliorum. Iam postquam plures per annos Berolini privatim docuit, a. XLV. examine pro fac. doc. absoluto in gymnasio Luceaviensi per biennium vicarii, mox in gymnasio Torgaviensi per septennium extraordinarii magistri munere functus est. Quo munere deposito in schola privata Postamiensi primum, deinde in Hertzprungiana, quae Berolini est, per aliquod tempus doctoris partes egit. Postremo scholae Fuerstenwaldensis praeceptoribus adscriptus est.

WENDELINUS HONORATUS LEOPOLDUS DIKO.

D. VII. m. Sept. a. XXVIII. natus est Schoenlaokiae, Borussiae Posnaniensis oppidulo, parentibus Petro, iudicii secretario, et Paulina e gente Koenigia. In gymnasio Zuellichaviensi eruditus ex a. L. in studia theologiae incubuit ac primum in acad. Gryphiswaldensi Kosegartenii, Gassii, Schirmer, Semischii, Vogtii, Bartholdi, Stiedenrothii, deinde in Regimontana Iacobii et Siefferti maxime institutione usus est. A. LIII. et LIV. examinibus pro lic. cont. et pro min. superatis iam sequenti a princ. ser. Adalberto orator cultui divino in schola navali inque ipsa classe regia Borussiae constitutus est.

CHRISTIANUS GODOFREDUS HUETTIG.

Luceam adspexit d. VII. m. Iun. a. XXIX. Oberleutersdorfii, vico prope Zittaviam sito, patre Davide, praedii tum conductore, et matre Ioanna Christiana e gente Bylahn. In scholis vicinis primum institutus a XLIII, patre interea mortuo ac rebus domesticis vehementer afflictis, seminarium Zittavicense frequentare coepit, sed altiora appetenti

peropportune cecidit ut patronorum quorundam beneficio aliquot annis post in eiusdem urbis gymnasium receptus sit. Cuius ordines emensus a. LII. nostram acad. adiit, ibique postquam theologicis in studiis Tuelio, Liebnero, Tischendorfio, Grossmanno, aliis lucibus operam collocavit, a LVI. examine pro lic. cont. superato in schola civica Lipsiensi tertia praepceptoris munus subiit.

ANDREAS VOELLER.

In vico Meiningensi, cui nomen est Helba, natus d. XI. m. Sept. a. XXXIII. patre Elia, colono eodemque campone, inque hudo vicano primum, mox ut qui litteris operam daturus esset in schola nescio qua Knochenhaueri institutus nostra in acad. de rebus philosophicis Drobischium et Hartensteinium, de mathematicis Moebium et Scheibnerum, de physicis Hankelium, Naumannum, Erdmannum audivit disserentes, deinde Berolini per annum Trendelenburgii, Dovii, Ermanni, Steimeri, Borchardti institutione usus est. Examine pro cand. absoluto Saalfeldiam ad litteras in schola reali tradendas missus est.

IULIUS GUSTAVUS SIGISMUNDUS HEPPE.

Natus est Lichtenstevii d. XXII. m. Aug. a. XXXI. parentibus Aenothico Sigismundo, iudicii tum actuario, post in iud. appellat. reg. Zwice. consiliario, matre Emilia Carolina e gente Heubneria. Zwicaviensibus in scholis eruditus a. XLVII. in taberna medicina quae Lichtenstevii est medicamentariam cognoscere coepit. Deinde pharmaceutico examine primo peracto inde ab a. LII. in officinis quae Halis atque Postschappellae sunt adiutoris munere functus a. LIV. nostram acad. adiit, ibique res physicas Hankelium, chemicas Kuchinum et Hirzelium, botanicas Mettenium, mineralogicas et geognosticas Naumannum, zoologicas Poeppigium, toxicologicas Hirzelium docentes audivit. Examine altero quoque superato ab Heinio, iur. d. Lipsiensi, Plagvitium artis chemicae exercitor receptus est. Mox a LVI. in schola quae Luetzschenaë est oeconomica chemiam, mineralogiam, geognostiam tradere coepit et a. sequ. in schola a soc. polytechn. Lipsiae constituta operaria chemiae praepceptoris munus ei demandatum est. Eodem a. societatis pharmaceuticae Germanicae factus est director.

LEO VICTOR QUELL.

A. XXXI. Cizae natus et patre, qui mercaturam agebat, negotiis variis impedito in vicino matris praedio ab ipsa et carissimo praepceptore Stroebelio educatus est. Aetatis a. X. Lipsiam cum suis demigravit, ibique civicae scholae primum, quattuor annis post Nicolaitanae discipulis adscriptus est. Ex qua dimissus ipse quidem iuris scientiae studere malebat, sed patris hortatu ad theologiam sese contulit. Primum igitur annum multiplici lectione, disputandi studiis aliisque exercitationibus consumpserat a theologiae studio aliquantum alienis. quum cum ut vela contraheret gravissima, in quam tum incidit, calamitas admonuit. Amissa enim omni re familiari adeo in angustias adductus est, ut an ipsa quae inchoasset studia longius persequi posset in incerto habuerit. Qua in calamitate consolator, adiutor, servator ei Nobbius exstitit, cui quidem soli hoc se debere confitetur, quod studii tantum, non item vitae rationem coactus sit mutare. Itaque

diligentius iam coepit in theologica studia incumbere, ita tamen ut a philosophia nunquam descisceret, sed praeter theologicas Wineri, Angeri, Liebneri, Tuelii philosophicas quoque Drobischii et Hartensteini scholas diligenter frequentaret, itemque latine scribendi et disputandi studiis, quae moderabatur Nobbius, interesset. Simul H. Kretzschmanni, mercatoris Lipsiensis, liberos per triennium instituit. A quo negotio quantum supererat otii in privata studia impendit, eaque Ordlini Philosophorum adeo probavit, ut libellus quem *de materialismo* scripserat praemio Krugiano dignus indicatus sit. Denique examine pro lic. cont. peracto a. LVI. in schola civica Lipsiensi tertiae praeceptoris munus subiit.

CAROLUS FRIDERICUS DE BIELKE.

Natus est Vimariae d. VII. m. Nov. a. XXXVI. patre libero barone Friderico Guilielmo, Dano, m. d. Vimar. stabuli comite et palatii magistro, matre Henrica e gente Causteinia. A praeceptore domestico primum, tum Ienae in schola Stoyii, denique in gymnasio Isenacensi eruditus inde ab aetate a. XVII. Berolini per semestre Boeckhio et Kellero, mox Ienae tria per semestria Goettlingio, Nipperdeio, Schleidenio, postremo Bonnae per semestre Bruunio et Ritschelio ducibus litteris operam dedit. Hinc Isenacum reversus ibique semestri privatis in studiis consumpto ad audiendos Buelavium et Roscherum Lipsiam se contulit.

GUIDO THEODORUS APEL.

D. X. m. Maii a. XI. natus est Lipsiae parentibus Ioanne Augusto, iur. d. atque senatore, et Ioanna Emilia e gente Hindenburgia. A Finkio privatim institutum excepit schola ad aed. s. Nicolai, huiusque ordines permensus a. XXX. academia nostra, in qua scholis usus est ad iuris disciplinam pertinentibus Ottonis, Weissii, F. Guentheri, philosophicis Krugii, historicis Wachsmuthii. Biennio post Heidelbergam se contulit, ibique per duo semestria Thibautium, Mittermayerum, Morstadtium, Zoepfelium audivit disserentes. Lipsiam hinc redux factus ac ducibus Beckio, Steinaekero, E. Guenthero studiis absolutis a. XXXIV. examine superato iuris utriusque baccalaureus et notarius publicus creatus est. Mox vero luminibus propemodum amissis itaque iurisprudentiam abicere coactus elegantiorum litterarum studio totum se dedit.

BERNHARDUS GUILIELMUS RICHTER.

Hirschfeldae, pago prope Fribergam sito, lucem adspexit d. III. m. Iul. a. XXXIV. patre Guilielmo, verbi divini ministro, matre Emilia e gente Dillneria. Primis litterarum elementis in schola Hirschfeldensi imbutus, post privatim Rinsbergae a Steinmuellero institutus gymnasium Fribergense adiit, eiusque disciplina sex per annos usus nostra in acad. philologicis rebus Westermannio, Klotzio, Nitzschio, Stallbaumio, Muellero, Bursiano, philosophicis Drobischio et Hartensteinio, historicis Wachsmuthio et Wenckio ducibus operam dedit, simulque reg. seminarii philol. exercitationibus per quinque semestria interfuit. A. superiore in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

ALFREDUS THEOBALDUS RUEDIGER.

In lucem editus est d. XII. m. April. a. XXXIV. Fribergae patre Carolo Augusto, gymnasii tum rectore, matre Luisa e gente Falmeria. Privatim ab initio institutus a. XLII. cum patre, qui munere scholastico se abdicaverat, Fribergae relieta Dresdam migravit, ubi civicae primum scholae, mox gymnasii ad aed. s. Crucis magistrorum institutione usus est. A. XLIX, quum praeter expectationem evenisset ut patri praeceptoris in gymn. Zwicaviensi ordinarii provincia demandaretur, ipse quoque hanc scholam adiit, cuius e magistro praeter patrem Heinichenium maxime de se ait meritum. Iam a. LIII. nostrae acad. civibus adscriptus in philologicis audivit Klotzium, Westernmannum, Nitzschium, Nobbium, Fritschium, in historicis Wachsmuthium, in germanicis Zarnekium, in philosophicis Hartensteinium, Drobischium, Weissium, in paedagogicis Lindnerum, pretereaque per quinque semestria reg. seminarii philol. exercitationibus interfuit. Denique a. LVII. examen pro mun. schol. sup. superavit.

CAROLUS THEODORUS BRAND.

Natus est Tremoniae d. IV. m. Maii a. XXXV. parentibus Guilielmo, iuris dicendi administro, et Constantia e gente Hagenia. Gymnasio patriae urbis primum septem per annos, deinde Halberstadiensi per biennium frequentatis inde ab a. LV. medicamentariae pernoscendae causa in acad. Berolinensi quattuor per semestria scholis chemicis Mitscherlichii, Rosii, Somnenscheinii, technologicis Magni, physicis Dovii et Poggendorffii, geognosticis Beyrichii et Rosii, praetereaue philosophicis Micheleti, germanicis Koepkii interfuit.

FERDINANDUS AUGUSTUS HENRICUS BECK.

Halis Saxonum d. V. m. Maii a. XXXV. natus patre Henrico, matre e gente Herbstia, eiusdem urbis quum scholae cum orphanotropleo coniunctae tum gymnasii, quod schola latina dicitur, disciplina usus est usque ad a. LIII, quo acad. Halensis civibus adscriptus in studia philologiae atque theologiae incumbere coepit, et ita quidem ut magis in diem ad orientalium litterarum tractationem traheretur quippe non solum gravioribus adhuc tenebris quam classicae philologiae studia laborantium, verum etiam ad V. T. cognitionem vel proxime pertinentium. Quae studia praeceteris Hupfeldo atque Roedigero adeo probavit, ut ab illo exercitationibus V. T. exegeticis per tria semestria praefectus, ab hoc in exiguum numerum eorum, qui ipso moderatore codicibus orientalibus manu scriptis legendis vertendisque operam dant, allectus, quin etiam assecutus sit, ut anno superiore societatis litter. oriental. germanicae socius adscriberetur.

CAROLUS THEOPHILUS EIRLICH.

D. III. m. Sept. a. IX. natus est Susati, Marchiae comitatus urbe, parentibus Carolo Theophilo, scholae in qua iuvenes ad munus scholasticum inferius informantur praeposito, matre Friderica e gente Palis. A magistro archigymnasii Susatensis per novem annos, ex quo ex ludo privato dimissus erat, institutus Halensi in acad. per triennium theologiae maxime studia cohibuit ducibus Gesenio, Wegscheidero, Tholuckio, Thilone, Bernhardyo, Hinrichsio, Gerlachio. Hinc in paternam domum reversus mutato consilio perque aliquot annos in pueris erudiendis otio consumpto iam in ipsa rescholastica superiore

operam collocare coepit. Sed quum accidisset, ut in examine pro mun. schol. Monasterii absolvendo in litteris praesertim graecis et Latinis non satis probaretur, venia a collegio scholastico Guestphalicensi impetrata in schola quidem Siegenensi annum tirocinii ex lege praescriptum absolvit et mox in eadem et Muchlhusiensi gymnasio praeceptoris munere functus est, simul autem praetermissa compensare omni diligentia et assiduitate studuit. Successit inceptis ex sententia: nam quum a. XLIV. Monasterii fortunam et doctrinam iterum tentaret, probatus et satis profecisse indicatus est. Quo ex tempore in gymnasio Vesaliensi litteras docet.

CAROLUS MAURITIUS GUENZEL.

A. XXXIV. d. VI. m. Nov. Dresdae natus est patre Carolo Roberto, aurifex, matre Friderica Guiliclma e gente Menzelia. Sexennis puer institui coeptus est in schola Dresd. ad aed. s. Annae, a. XLVIII. autem patre mortuo Grunero pharmacopolae traditus per quattuor annos medicamentariae cognoscendae operam debuit, quo tempore elapso aditoris in eiusdem medicina munere per XVIII menses functus est. Sed quum ob rei familiaris angustias sperare non liceret fore ut ipse sibi tabernam acquirere quondam posset, chemiae studio se totum tradere constituit. Itaque a. LIV. nostram acad. adiit, ibique quum Mettenium, Hankellum, Naumannum de physicis, tum Erdmannum, Kuehnium, Lehmannum, Hürzelium de chemiis audivit disserentes et chemiis exercitationibus in Erdmanni atque Kuehni laboratoris institutis per triennium interfuit. Ipsi Erdmanno duos per annos a manu fuit, ab eodemque commendatus in officina metallica quae est Avili, oppido Hispaniae, chemici munus nuper subiit.

WOLDEMAR AENOTHEUS SCHMIDT.

Misniae in lucem susceptus est d. II. m. Iun. a. XXXVI. patre Aenotho Christiano, verbi divini tum ministro, matre Henrietta Guilclhina e gente Zenkeria. Vix quinque annos natus puer Lipsiam cum suis demigravit, quo pater ad ecclesiasticas in circulo Lipsiensi res administrandas vocatus erat, ibique in gymnasio ad aed. s. Nicolai institutus a. LIV. nostram in acad. transit. Tres ibi per annos theologiae studuit Trehio, Winero, Bruecknero, Angero, Kahnisio, Luthardto, Hoelemanno, Lindnero, Tischendorfio duobus ac simul in philosophiis Drobischii, in historicis Wachsmuthii institutione usus est. A. LVII. examine pro lic. cont. superato Göttingan profectus per semestre Dorneri, Ehrenfeuchteri, Schoeberleinii scholis interfuit.

ERNESTUS MARTINUS WOHLRAB.

Ricobaci in Variscis natus est d. XXV. m. Oct. a. XXXIV. patre Ernesto Epacnotheo, coriario eodemque colono, matre Friderica Guilclhina e gente Klotzia. In schola publica usque ad aetatis a. XIII. institutus gymnasium Plaviense, sexennio post acad. nostram adiit philologiae operam daturus. Interfuit per annum scholis philologicis Nitzschii, Westermanni, Klotzii, Zarnckii, Overbeckii, Fritschii, historicis Wachsmuthii, philosophiis Weissii et Hartensteinii. Tum Bonnam profectus tria per semestria docentes audivit Welekerum, Ritschelium, Jahnum, Simroekium, Schmidtiun, Vahlenium philologos, Dahlmannum historicum, Brandisiun philosophum. Hinc Lipsiam

reversus iisdem fere quibus antea iterum usus est praeceptoribus. A. proximo in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

MAXIMILIANUS HERMANNUS VETTER.

Natus est d. II. m. Mart. a. XXXIV. Seelitzii, ubi pater Ioannes Godofredus ludi-
magistri munere fugebatur. A quo primis litterarum elementis instructus mox fratri,
qui scholae collectae praeerat, commissus est, qui ipsi graecae atque latinae linguae
rudimenta tradidit quippe litterarum studiis ab initio destinato. Verum quin inceptum
statim perageret domestica difficultas impediebat. Itaque inter alumnos seminarii
Grimmensis receptus est. Neque tamen quae illic erat litterarum tractandarum ratio
altiora expetenti inveniri satisfacere inque diem crescens antiquarum litterarum deside-
rium conspire potuit. Quibus ex vinculis evadendi triennio post demum gratissima ei
oblata est occasio, quum Theilius, prof. Lips., in domum recepto ipsi liberos suos insti-
tuendos tradidit. Nunc tandem contigit ut in ea incumbere posset studia, in quae iam
dudum animus inclinaverat. Itaque tribus semestribus post examine pro mat. in gymn.
Thomano peracto a. LIII. in cives acad. nostrae receptus philologiae totum sese dedit.
Magistris usus est in philosophicis Drobischio, Hartensteinio, Weissio, in historicis
Wachsmuthio et Muellero, in philologicis Westermanno, Klotzio, Nitzschio, Brock-
hausio, et reg. seminarii philol. exercitationibus per quinque semestria interfuit. A.
superiore in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

GERHARDUS AUGUSTUS HERMANNUS FROIBERGER.

D. XXXI. m. Mart. a. XXVI. Lipsiae natus est parentibus Ioanne Christiano
Adolpho, bibliopola, et Guilhelmina e gente Voigtlaenderia. Primum domi, deinde in
schola huius urbis civica, postremo in gymn. ad aed. s. Thomae literis imbutus a. ae-
tatis XVI. ad acad. nostram accessit, in eaque per quinquennium magistris usus est in
philologicis Klotzio, Nitzschio, Westermanno, in sanscriticis Brockhausio, in hebraicis
Tuchio, in historicis Wachsmuthio, Wenckio, Muellero, Brandesio, in philosophicis
Drobischio, Hartensteinio, Weissio, in paedagogicis Lindnero. Item reg. seminarii
philol. exercitationibus tres per annos sodalis interfuit. Quorum studiorum rationem eo
nobis probavit, quod in eruditionis certamine a commilitonibus instituendo dimidiatum
a. LVI, integrum a LVII. praemium reportavit. Examine pro mun. schol. sup. feliciter
peracto iam in gymnasio quod Rogaseni est in archiducatu Posnaniensi linguarum anti-
quarum et historiae tradendarum provinciam suscepit.

ISRAEL ISIDORUS STEINBERG.

Hannoveranus est patre Moyses, matre Iulia e gente Dannenbergia d. XIX. m. Febr.
a. XXVIII. in oppido Eime natus. Primum Gronovii, eiusdem regionis oppidulo, tum
Hannoverae Meyero et Treusdorffio maxime ducibus hebraicis et rabbinicis litteris in-
stitutus a. XLVII. in scholam Sansonis beneficio Guelferbytj institutam vocatus est
praeceptor. Quo munere postquam per duos annos functus est, ob cholerae morbum,
qui tunc per istas regiones latissime vagabatur, intermissa institutione publica Hanno-
veram profectus per novem menses latinis litteris Lahmeyero atque mathesi Frankio

ducibus dedit operam. Hinc Lutetiam Parisiorum se contulit, ubi Milne Edwards, Duméril, Pouillet, Dumas, St. Marc Girardin et Iul. Simon audivit disserentes. A. LII. Guelferbytum redux factus, ibique duos per annos commoratus univ. Pragensem adiit eiusque civibus adscriptus Schleichero, Hocflero, Volkmanno, Loewio, Zimmermanno, Wesselyo, Kaempflo, Wocelio, Kosteletzkyo, Petrina praeceptoribus usus est.

CAROLUS GUSTAVUS LOBECK.

Natus est Dresdae d. VI. m. Febr. a. XXXIII. parentibus Carolo Augusto, bibliopogo, et Carolina Luisa e gente Wochatsch. Privatim in ludo Doeringii institutus, postquam a patre ut sordidam artem non cogere exercere impetravit, a. aetatis XIV. scholae polytechnicae Dresdensi traditus est in disciplinam. Cuius ordines permensus pater ut architecturam vel similem artem facitaret hortabatur, ipsius vero animus ad mathematica et physica studia colenda inclinabat, eiusque propositi quum adiutores gravissimos Huelsenium et Schloemilchium nactus esset, a. LIII. nostram in acad. se contulit, ibique quattuor per annos scholas frequentavit philosophicas Drobischii et Hartensteinii, mathematicas Moebii, Drobischii, Scheibneri, astronomicas d'Arrestii, botanicas Mettenii, mineralogicas Naumanni. Peracto examine pro mun. schol. sup. Dresdam reversus iam in schola ad aed. s. Crucis matheseos tradendae munere fungitur.

RUDOLPHUS SIEBECK.

Lipsiae d. XIII. m. Apr. a. XII. natus et a patre, qui scholae privatae praeerat, institutus est. A. aetatis XIV. Altenburgum missus est, ut in hortis ducalibus topiariam artem usu disceret. Ibidem graecis et latinis litteris a Loewio, graphide a Sprengero, herbaria a Waitzio sibi traditis a. XXIX. Lipsiam rediit, inque cives acad. nostrae relatus in philosophia atque mathesi tractanda operam collocavit. Deinde Monachii studiis absolutis, si animi impetum sequi licuisset, disciplinis quae in perscrutanda natura versantur totum se dedisset, patris vero iussu ad topiariam colendam rediit. Itaque Europae regionibus hortorum splendore inclutis quoquo versus peragratis a. XLI. ab imp. Nicolao horticus qui Lazievacae sunt praefectus est. Quo munere per triennium functus Vindobonam se contulit, ubi in arte quam tractabat, quaeque tum sub auspiciis lib. bar. de Huegel laetissime illic effluerat, hoc ipso duce haud mediocriter se ait processisse. Iamque in eo erat ut hortis imp. Laxenburgicis praeficeretur, quum a senatu Lipsiensi rogatus est, ut exornandos servandosque curaret publicos qui apud nos sunt hortos atque ambulationes. Quod munus, ne patriae deesse videretur, prompto animo suscepit perque XII annos iam laute administravit. Ipsam topiariam scriptis illustravit his: 1. *Die bildende Gartenkunst in ihren modernen Formen*, 2. *Das Decameron oder X Darstellungen vorzüglicher Formen und Charakterverbindungen aus dem Gebiete der Landschaftsgartenkunst*, 3. *Ideen zu kleinen Gartenanlagen nebst praktischer Anleitung über die Verwendung der Blumen zur Ausschmückung der Gärten etc.*

OSCAR ALBERTUS ERNESTUS ALFREDUS HEMPEL.

Lucem adspexit d. VI. m. Maii a. XXX. Scassae, vico prope Haynam sito, patre praedii equestris domino, matre e gente Claussia. In schola Koenigii quae Dresdae

erat privata educatus, litterisque graecis et latinis a Pfeilschmidto, mathematicis a Kohlio per semestre institutus inde ab a. XLIV. ad medicamentariam discendam Abendrothii pharmacopolae Pirnensis tabernam quattuor per annos frequentavit, peractoque examine pharmaceutico, postquam in tabernis Buelzii Schwarzenbergensi et Goebelii Plaviensi adiutoris munere functus est, a. LI. acad. nostrae civibus adscriptus tria per semestria scholis interfuit chemicis Kuchnii, pharmacognosticis Hirzelii, physicis Hankelii, zoologicis Schwaegrichenii et Poeppigii, botanicis Mettenii. Hinc altero quoque examine superato in Helvetiam se contulit ac Turici quum medicamentaria in pharmacopolio Kuenzlii exercenda, tum studii geognosticis et botanicis privatim tractandis annum consumpsit. Deinde itinere per Italiam atque Siciliam facto a. LV. in patriam rediit redemptoque quod Glauchaviae est pharmacopolio iam domicilium hac in urbe collocavit.

CAROLUS ERNESTUS SIGISMUNDUS DE THIELAU.

D. IV. m. Maii a. XXXII. Lampersdorfii, vico Silesiae, natus est patre Friderico Ioachimo, praedii equestris domino. A domesticis praeceptoribus institutus aetatis a. XIII. gymnasium Swidnicense adiit. Mox autem exorta aurium tarditate hinc decedere coactus biennio post demum restituta valetudine intermissa studia scholastica privatim primum, tum in acad. equi. Ligniticensi instauravit absolvitque. A. LIII. acad. Ienensem petiit ad iurisprudentiam addiscendam, post annum vero mutato consilio ad chemiae, physices et mineralogiae studia transgressus Monaci per annum Liebigio, Pettenkofero, Kaisero, Wittsteinio praeceptoribus usus est, deinde Berolini per biennium scholis Magni, Mitscherlichii, Trendelenburgii atque practicis in Sonnenscheinii laboratorio exercitationibus interfuit.

FRIDERICUS ADOLPHUS RICHTER.

Elstrae, Lusatae superioris oppido, natus est d. IX. m. Febr. a. XXXII. parentibus Christiano Friderico, rerum sacrarum apud Elstrenses antistite primario, et Guilichna e gente Taubertia. A patre et Riedelio, scholae urbis patriae rectore, institutum gymnasium excepit Misnense, ibique sexennio peracto a. LI. academia nostra theologiae operam daturum. Usus est praeceptoribus in philologicis Klotzio, in philosophicis Drobischio et Weissio, in historicis Wachsmuthio, in theologicis Wincro, Tachio, Liebnero, Theilio, Kahnisio, Angero, Bruecknero, Lindnero, Henselio, ex quibus Wimerum gratissima memoria prosequitur. Examine pro cand. peracto a. LIV. Dresdam vocatus viri nob. de Koenig, supremi appell. iud. consiliarii, liberos privatim instituendi provinciam suscepit. Quo manere defunctus studiorum, quae aliquantum interea interniserat, recolendorum caussa Gottingam petiit, ibique Liebneri commendatione a Dornero et Ehrenfeuchtero benignissime exceptus et in consuetudinem familiaritatemque Ewaldi, Dunkeri, Ritteri, Schoeberleinii, Elsteri, Gunkelii adductus est. Hinc Berolinum se contulit, ut huius orbis oratores sacros audiret; ibidem scholis usus est Hengstenbergii, Twostenii, Piperi, et cum Messnero, sem. theol. praeside, iunxit amicitiam. In patriam redux examine pro min. superato Wolkenburgium vocatus est ad educandum filium nob. comitis de Einsiedel, quo munere etiamnum fungitur.

HENRICUS GUILJELMUS SCHAEFER.

Filius est Ioannis Guilielmi, gymnasii Breunau praceptoris, et Sophiae e gente Brandesia. His natus d. III. Mart. a. XXXV, postquam a patriae urbis et progymnasii et gymnasii praceptoribus ad humanitatem informatus est, a. LIV. in numerum civium acad. Gottingensis receptus ab initio philologicas Hermannii et Schneidewini scholas frequentavit, mox vero his studiis omissis omnem operam in mathematicis et physicis colloavit Ulrichio, Sternio, Dirichleto, Webero, Listingio usus praceptoribus, praeterea quoque exercitationibus in seminario phys. et math. institutendis interfuit. Maximas autem gratias agit Ulrichio et Webero, qui ipsum in domesticam quoque admisere familiaritatem. Triennio illic peracto Lipsiam profectus haec studia absolvit Hankelio, Drobischio, Moebio, d'Arrestio, Scheibnero, Erdmanno, Naumanno, Brandesio ducibus, ex quibus plurimum se Drobischio et Hankelio debere profitetur.

AUGUSTUS ADOLPHIUS OTTO.

Natus est d. X. m. Iau. a. XXXII. Schnebergae patre Carolo Ottomaro, medico, matre Christiana Friderica e gente Kunzia. Privatim primum, deinde in schola Schnebergensi civica institutus inde ab a. XLVII. medicamentariam in pharmacopolio eiusdem urbis Muellleriano didicit. Superato examine primo a. LI. postquam per XVI adhuc menses eadem in officina laboravit, Lipsiam profectus in medicina quae sub imagine leonis est refectarii munus subiit. A. LV. ad acad. nostram accessit, ibique Kuchnii, Mettenii, Hankelii, Poeppigii, Hirzeli scholis usus tribus semestribus post alterum examen absolvit. Exinde chemiceis studiis totum se dedit, in eis quoque adeo profecit, ut iam in fabrica nescio qua chemiceis munus ei deauctatum sit.

EDUARDUS ALBERTUS ASSMUS.

In lucem editus est Kalugae in Russia a. XXXVIII. parentibus Georgio Gustavo et Guilielmina e gente de Ampach. Praeceptores habuit praeter patrem Starkium, Bornwasserum, Strauchinum, Hafuerum, Besançon. A. LIII. in gymn. Kalugensi peracto examine atque per semestre in medicina, cui avunculus Philippus praerat, commoratus in Livoniam se contulit, ibique scholam urbis Werro frequentavit. Denique a. LVI. acad. nostrae civibus adscriptus scholis philosophicis Hartensteinii, Drobischii, Hermannii, physicis Hankelii, chemiceis Erdmanni, mineralogicis Naumannii, zoologicis Poeppigii, botanicis Mettenii, anatomicis Weberi atque Cari interfuit.

GUSTAVUS THEODORUS DIETRICH.

Misniae d. XI. m. Iau. a. XXXIII. patre Aenotheo Ehrenfried, scholae civ. Misn. rectore, et matre Bertha e gente Segnitia natus et a Schreyero atque Hessio, theol. candd., eruditus ex a. XLVII. medicamentariae in Springmuelhii quod Misniae est pharmacopolio operam dedit, absolute quoque examine pharm. a. LII. inter cives acad. Tharandensis est receptus. Duces ibi habuit in chemiceis Stoeckhardtum, in physiologicis, botanicis, zoologicis Steinium, in physicis, mineralogicis, geognosticis Kritzschium, in mathematicis Presslerum. Mox autem chemiae studio totum se commisit, in quo processit eo, ut non solum a praepatore dilectissimo Stoeckhardto adiutor atque socius electus sit,

verum etiam ab eodem commendatus in schola a soc. oecon. Hassiaca nuper instituta experimentorum chemicorum, quae ad agriculturam spectant, dirigendorum officium susceperit.

IOANNES HENRICUS SCHARENBERG.

A. XXI. d. XII. m. Ian. natus est Postampii. Infans adhuc cum patre, qui reg. instituto ad sublevandos textores egenos praefectus illic fuerat, mutato domicilio Hirschbergam in Silesia, mox Glacium commigravit atque catholicum huius urbis gymnasium per tricennium, deinde evangelicum Glogoviense per septennium frequentavit, cuius e praeceptoribus Klopschio, Severino, Roellero. quoque auctore ad rerum naturalium studium se applicavit, Groebelio plurimum se debere confitetur. A. XLII. Berolinum adiit, ibique de mathematicis Ohmii, Gruesonum, Iacobium, de astronomicis Enckium, de physicis Doveum, Ermannum, Poggendorffum, de botanicis Kunthium, de mineralogicis Rosium, de zoologicis Lichtensteinium, de geognosticis Girardum, de geographicis Ritterum, de philologicis Heysium audivit disserentes. Superato pro fac. doc. examine a. XLVII. in gymn. Kiloniensi, a. LVI. in Altonaviensi praeceptoris munus subiit.

THEOPHILUS PISLING.

Natus est d. XXI. m. Dec. a. XXXIV. patre Iosepho, matre Elisabetha. Gymnasium Pragense, deinde eiusdem urbis academiam adiit, ibique Chamboni, Chluppii, Hasneri, Langii, Loewii, Mischleri, Schleicheri, Schrotii, Schultii, Tunac, Volkmanni, Wesselyi, Zimmermanni institutione usus est. Quadriennio exacto in oeconomiae politicae maxime studia incubuit, in quibus quantum profecerit scriptis probavit his: *Oesterreich auf dem statistischen Congresse, Nationalökonomische Briefe aus dem nordöstlichen Böhmen*, aliis.

HENRICUS WEGER.

D. XI. m. Apr. a. XXVI. natus Norimbergae in eiusdemque urbis scholis eruditus ab a. XLI. usque ad XLIV. professori chemiam docenti in reg. schola polytechnica adiunctus fuit. Examine pro mat. interea peracto in acad. Erlangensi per semestre, in Lipsiensi per biennium mathesi, physicae, chemiae dedit operam, superatoque a. XLIX. examine pro fac. doc. in scholam regiam quae Campoduni est oeconomiam et technicam ad docendas disciplinas physicas vocatus est. Sed quum venia data esset rerum physicarum praeceptoribus, ut praeclara Liebigii institutione uterentur, relicta schola a. LIII. Monacum concessit, ibique quum alios audivit, e quibus honoris causa Pettenkoferum, Ohmii, de Kobellium, Fraasium nominat, tum Liebigii scholas frequentavit. Semestri exacto in reg. schola oecon. et techn. Norimbergensi praeceptoris munus ei delatum est.

CAROLUS THEOPHILUS EHRT.

Natum Schandaviae id. Iun. a. XIII. patre, qui mercaturam exercuerat, praematura morte abrepto mater, postquam Dresdam demigravit, Languthio primum, mox gymnasio ad aed. s. Crucis erudiendum commisit. Quo relicto a. XXXII. nostra in acad. theologica Wineri, Theilii, Grossmanni et philosophica Drobischii scholis interfuit, maximam vero iam tum in recentioribus linguis tractandis operam collocavit. Quadriennio

post Schandaviae praeceptoris domestici munus suscepit, mox autem linguarum recentiorum accuratius cognoscendarum causa relicta patria in Russiam primum profectus per quinquennium praeceptoris ibi munus obiit, tum in Orientem converso itinere Odessam petiit, Constantinopolim perlustravit, in Asiam traiecit, Palaestinam peragravit, Smyrnae per octo menses commoratus est. Deinde varios casus in Asia expertus nave conscensa ad Melitam insulam appulit, visisque insignibus Italiae urbibus in patriam denique a. XLIV. rediit. Non multo post Lipsiam ad recentiores linguas in schola Francogallica quae dicebatur docendas arcessitus est. Quadriennio post in schola eiusdem urbis reali praeceptoris vicarii primum, mox ordinarii munus subiit. Denique a. LII. a senatu civ. Lips. ad linguam Francogallicam in gymn. ad aed. s. Thomae tradendam vocatus est.

IOSEPHUS NEUSTADTL.

Pragae natus est d. XV. m. Aug. a. XXXVII. parentibus Bernhardo, mercatore, et Maria e gente Dormitzeria. In gymnasio rev. Piaristarum institutus usque ad aetatis a. XV. ex patris sententia mercaturae operam dare coepit. Anno post vero, quum examen in schola mercatoria Pragensi superasset, mutato consilio eiusdem urbis quaeque Dresdae est deinceps adiit scholas polytechnicas. Hinc a. LVII. ad acad. nostram accessit, perque duo semestria chemiis Kuehnii et Hirzelii. botanicis Mettenii, physicis Hankelii, geognosticis Naumanni scholis usus est.

GUSTAVUS ADOLPHUS ENGELMANN.

Dresdae parentibus Carolo Henrico Ferdinando et Amalia Elisabetha e gente Rhadiana d. VI. m. Iun. a. XXXIII. natus atque in schola publica eruditus medicamentariae operam dedit per complures annos in pharmacopoliis Wildenfeldensi, Annabergensi, Thuringico quodam. Deinde Dippoldiswaldae apud fratrem ludimagistrum ad studia academica ingenii praeparandi causa per aliquot menses commoratus a. LV. ad nos accessit et per quattuor semestria scholis Mettenii, Hankelii, Kuehnii, Naumanni, Hirzelii, Roscheri, Hartensteinii interfuit.

CAROLUS AEMILIUS KOERNER.

D. XXVIII. m. Apr. a. XXXV. natus est Auerbachii patre Theophilo Augusto, verbi divini ministro. A domesticis praeceptoribus institutus a. XLIX. traditus est pharmacopolae Auerbachiensis, ut medicamentariam disceret. Tirocinio peracto in medicinis Dresdensi Geranoque adiutoris munere functus est. Denique a. LVI. in acad. nostrae cives receptus scholas Kuehnii, Mettenii, Hankelii, Naumanni, Hirzelii frequentavit, studiisque absolutis examen pharm. superavit.

HERMANNUS MULERT.

Natus est d. XXXI. m. Iul. a. XXXIII. patre Carolo Friderico Detlev, tum ad aed. cathedr. Wurcenensem, h. t. ad aed. s. Aerae Misenensem diacono, matre Henrietta e nob. gente com. de Bruehl. Usque ad a. LII. in schola reg. Afrana eruditus Lipsiae operam theologiae dedit Angero, Theilio, Grossmanno, Tuchio, Liebnero Bruecknero, Lindnero utroque, Hartensteinio, Fechnero, Klotzio, Wenckio, Biedermanno ducibus. Examina pro cand. a. LV. pro min. a. LVII. superavit.

CONSTANTINUS HEROCLES BASIADES.

Delbinacio Epirotos est. A Georgio Gaza in patrio oppido educatus ex a. XXXIII. cum patre, qui mercaturam agobat, per triennium Cyzici commoratus et ab ipso institutus (non enim erat illic qui doceret), a. XXXVI. vero ingenii litteris excolendi causa scholae Constantinopolitanae superiori, quae ἡ μεγάλη τοῦ Γένους σχολή dicitur, cuique Samuel Cyprius archipresbyter tum praecerat, in disciplinam traditus est. Triennio post in ludo Constantinopolitano suburbano magistri munus subiit. Quo in munere doctrinam atque diligentiam patriarchae reiue scholasticae ephoris adeo probavit, ut ipsum ad studia absolvenda Athenas, deinde in Germaniam mittere constituerint. Verum insperanti accidit ut, postquam per biennium Athenis in litteras incubuit, Constantinopolin ad litteras graecas in ipsa schola superiore tradendas revocatus sit. Itaque Germaniae tum quidem visendae spe deiectus, quo detrimentum quod fecerat aliquatenus sarciret, philologorum Germanicorum scripta coepit omni opera conquirere, conquisita pervolvere atque perlustrare, eaque studia exteris quoque hominibus probavit edito Constantinopoli a. XLVIII. Demosthenis Philippicarum volumine primo eoque unico: nam reliqua Parisiis, quo postea quum sua tum S. Calliadae liberorum instituendorum causa sese contulit, incendium delevit. A. LVII. denique evenit ut, quod dudum in votis fuerat, Germaniam intrare posset: itaque Berolinum adiit, ibique quae Parisiis iam inchoaverat artis medicinae studia absolvit.

ERNESTUS HERMANNUS MEWES.

Natus est a. XXIX. Crosseniae, Neomarchiae oppido, patre Iosepho, rei militaris calculatore, matre Sophia e gente Iacobia. In schola urbis patriae, deinde in gymn. Zuellichaviensi institutus a. XLIX. in acad. Halensem se contulit, ibique quinque per semestria in studia philologica incubuit praceptoribus in graecis et latinis litteris Bernhardyo, Meiero, Keilio, in philosophicis Erdmanno et Weissenbornio, in historicis Leone. Hinc Crosseniam redux factus domestici praceptoris primum, tum correctoris in schola publica munus per tres fere annos sustinuit, denique examine pro fac. doc. peracto a superiore in gymnasium Lubanense vocatus est praceptor et collega tertius.

HENRICUS ERNESTUS GUILIELMUS HAENSEL.

Dresdae natus est d. XII. m. Iul. a. XXX. parentibus Ioanne Theophilo, sartore, et Ioanna Sophia e gente Rommelia. In scholis Dresdensibus civica et polytechnica institutus ab a. LI. usque ad LIII. nostra in academia, deinde duo per semestria Berolini in mathematica atque physica studia incubuit. Examine pro mun. schol. sup. peracto, annoque tirocinii in gymnasio Zittaviensi absoluto iam ex a. LVII. mathesin physicasque disciplinas tradit in schola Altenburgensi, cui nomen est *Progymnasial- und Real-Anstalt im Frauenfels*.

ALBRECHTUS GEORGIUS HERMANNUS FRIDERICUS
ROSCHER.

Lucem adspexit d. XXVII. m. Aug. a. XXXVI. in vico Ottensen prope Hamburgum sito patre Henrico, mercatore, et matre Lucia e gente Henselia. In schola Detmeri insti-

tutum excepit gymnasium Hamburgense. In quo quum studiis maxime botanicis, mathematicis, physicis operam dare coepisset, in academiam dimisso iam ut geographicam doctrinam excoleret et ad iter Africae terrarum cognoscendarum explorandarumque causa quondam suscipiendum sese appareret auctor exstitit H. Barthius longissimis ex itineribus tum redux factus. Itaque postquam Hamburgi tria per semestria in anatomia exercenda studium collocavit, scholisque Redslobii arabicis interfuit, nostrae academiae civibus adscriptus Weberum, Mettenium, Poeppigium, Erdmannum, Fleischerum docentes audivit. Interea Thuringiam herbarum colligendarum causa peragrans Gothae in Petermanni familiaritatem sese dedit, ab eoque admonitus et in viam revocatus Guenthero, Wunderlichio, Naumanno, Hankelio ducibus studiis absolutis a. sup. historiae criticae explorationis Africae ab se exaratae partem edidit sub tit.: *Ptolemaeus und die Handelsstrassen in Central-Africa*. Quo libello viros exc. Al. de Humboldt, C. Ritterum, Kiepertum, Sprunerum patronos nactus ab eisque verbis et scriptis regi Batavorum commendatus iam beneficia accepit ad propositum exsequendum necessaria.

IOANNES IULIUS PLATZER.

Dresdae natus et in schola Boettigeri primum, tum a Richtero, verbi divini apud Kleinrochsdorfienses ministro, educatus scholam prov. Afranam, deinde academiam nostram adiit, in qua parentum suasu primum quidem ad iurisprudentiae studium se applicavit, mox vero mutato consilio ad philosophiam et mathesin transgressus usus est Drobischio, Hartensteinio, Fechnero praeceptoribus.

CHRISTIANUS RUDOLPHIUS KOENIG.

Natus est Norimbergae d. XXVIII. m. April. a. XXXIII. patre rerum naturalium in schola mercatoria praeceptore, matre e gente Zuckermantelia. Inde ab a. XL. quattuor scholae mercatoriae ordines permensus a. XLV. in scholam, quae *Kreis-Landwirthschafts- und Gewerbschule* dicitur, hinc a. XLVIII. in scholam quae Norimbergae est polytechnicam transiit. Ex qua dimissus a. LII. inque schola eiusdem urbis latina probatus nostram in academiam se contulit, ibique Naumannii, Fechneri, Lehmanni, Hermannii, Wutticii, Flathii, Iacobii, Roscheri, Knopii, Reclami, maxime vero Erdmanni institutione usus est, qui ipsum sibi a manu moxque in laboratorio chemico adiutorem esse voluit. Denique a. sup. a senatu civitatis Lipsiensis chemiae atque physicarum disciplinarum in schola reali vocatus est praeceptor.

LIPSIÆ,

TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. UNIVERSIT.